

อะไรคือศิษย์ต้าฝ่า

การบรรยายฝ่าที่นิวยอร์ก ค.ศ. 2011

หลี่ หงจื่อ

29 สิงหาคม ค.ศ. 2011

(อาจารย์เดินเข้าห้องประชุม ที่ประชุมปรบมือดังสนั่น)

สวัสดิ์ทุกท่าน ทุกท่านลำบากกันแล้ว (เหล่าศิษย์ ท่านอาจารย์ลำบากแล้ว) อาจารย์ไม่ลำบาก ทุกท่านลำบาก (ที่ประชุมหัวเราะ) ทุกท่านนั่งลง

ศิษย์ต้าฝ่าหนา ต้องลำบากแน่นอน เพราะหน้าที่แห่งประวัติศาสตร์ได้มอบหมายภาระที่หนักอย่างนี้ให้กับพวกท่าน ภารกิจทางประวัติศาสตร์ทำให้พวกท่านจำต้องแบกรับหน้าที่แห่งประวัติศาสตร์นี้ได้ในเวลาช่วงที่สำคัญ ในขั้นตอนของการเกิดขึ้น ตั้งอยู่ เสื่อมถอย และดับสูญของจักรวาล การปรากฏออกมาของศิษย์ต้าฝ้านั้นพอดีอยู่ในช่วงสุดท้าย เช่นนั้นไม่ว่าจะเป็นชีวิตที่ดี สสารที่ดี ล้วนดำเนินมาถึงเวลาสุดท้ายสุดที่ไม่ดีที่สุด และปรากฏออกมาซับซ้อนที่สุด เป็นเวลาที่ยากที่สุดที่จะแยกแยะความเมตตากับความชั่วร้าย ความดีกับความชั่ว ในช่วงเวลานี้ศิษย์ต้าฝ่าจะมาแบกรับภารกิจที่ประวัติศาสตร์มอบหมายให้ จึงยากเหลือเกินแล้วจริงๆ ที่บอกว่าศิษย์ต้าฝ้ายอดเยี่ยม เพราะศิษย์ต้าฝ่าอยู่ในยุคสมัยอย่างนี้มาช่วยสรรพชีวิต มาช่วยอาจารย์แจ้งฝ่า มาบรรลุมารกิจที่ตนเองควรต้องบรรลุ นี่จึงยอดเยี่ยมอย่างแท้จริง ยุคใดๆในประวัติศาสตร์ล้วนไม่อาจเปรียบเทียบได้

เมื่อก่อนข้าพเจ้าเคยบอกว่า องค์ศากยมุนี พระเยซู เหล่าจื่อ เป็นต้น ยังมีนักปราชญ์ผู้ล่วงลับไปแล้ว นักปราชญ์ เทพผู้ยิ่งใหญ่เหล่านั้นที่ลงมาในโลก พวกเขาเพียงวางรากฐานวัฒนธรรมของมนุษย์ในประวัติศาสตร์ บรรดาสิ่งที่พวกเขาพูด ที่ช่วยเหลือ ที่ทำนั้น เป็นเพียงสิ่งที่มีเหลือไว้ในวัฒนธรรมมนุษย์ ที่พวกเขานำพาไป เป็นเพียงชีวิตเหล่านั้นที่พวกเขาจัดลงมา ช่วยพวกเขาตกทอดวัฒนธรรมนี้ไว้ และเป็นเพียงจิตรองของคนที่ไม่เข้ามาในโลก ช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อท้ายสุดของประวัติศาสตร์ ที่สามารถทำเรื่องนี้ได้อย่างแท้จริง คือศิษย์ต้าฝ่า จากที่มาของศิษย์ต้าฝ่า เรื่อยมาจนถึง

ขั้นตอนที่ศิษย์ต้าฝากำลังตั้งธรรมานุภาพไว้ในประวัติศาสตร์ ส่วนใหญ่กว่าสิ่งที่นักปราชญ์เหล่านั้นแบกรับในประวัติศาสตร์ เพราะในช่วงเวลาสุดท้ายนี้จึงเป็นเรื่องที่จะต้องทำอย่างแท้จริง จากอดีตจนถึงปัจจุบัน จากจุดเริ่มต้นของจักรวาลจนถึงจักรวาลในช่วงสุดท้ายของมนุษยชาติเมื่อหกสิบปีก่อน ล้วนแต่กำลังวางรากฐานที่ต้องมีสำหรับการเจ็งฝ่า สะสมประสบการณ์ไว้ สร้างสรรค์ขั้นตอนความนึกคิดของชีวิตและพฤติกรรมของชีวิตที่เข้าร่วมในประวัติศาสตร์ช่วงสุดท้ายนี้อย่างไม่หยุดหย่อน ดังนั้นศิษย์ต้าฝาก็ดี ชีวิตทั้งหลายที่เกี่ยวข้องก็ดี ล้วนแต่เพื่อเรื่องนี้ ในระหว่างการเวียนว่ายตายเกิด ทำการทดลองสั่งสมสิ่งต่างๆที่ต้องมี ชีวิตที่มากยิ่งขึ้นกว่าจำนวนนับไม่ถ้วนในจักรวาล ที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเจ็งฝ่า ล้วนจัดเป็นเป้าหมายที่จะได้รับการช่วยเหลือ ซึ่งจะไม่เข้าร่วม ที่ข้าพเจ้าเพิ่งพูดไปคือผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการเจ็งฝ่า

ทุกท่านทราบ เมื่อก่อนข้าพเจ้าเคยพูดว่า คนบนโลกนั้น รวมทั้งชีวิตทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการเจ็งฝานั้น ล้วนไม่ธรรมดา ล้วนมาเพื่อการเจ็งฝ่า ล้วนเกิดขึ้นเพื่อการเจ็งฝ่า ล้วนแต่สร้างขึ้นมาเพื่อการเจ็งฝ่า ไม่มีเรื่องใดที่เป็นความบังเอิญ ในอนาคตพวกท่านก็จะเห็นได้ทั้งหมด ในวังวนของสังคมนุษย์ ในขั้นตอนของประวัติศาสตร์ผู้คนเคยผ่านสภาพสังคมต่างๆของรูปแบบสังคมนานาชนิด จึงรู้สึกว่ามันเป็นขั้นตอนของการพัฒนาตามธรรมชาติ ที่จริงไม่ใช่ แต่ละยุคสมัยล้วนมีมูลเหตุ ทุกท่านทราบ เมื่อก่อนข้าพเจ้าเคยพูดว่า ข้าพเจ้าว่าความคิดของคน เมื่อตอนแรกเริ่ม คนที่เทพสร้างขึ้นนั้นไม่มีความสามารถตอบสนองต่อธรรมชาติหรือสังคม ความสามารถในการดำเนินชีวิตก็ด้อยมาก เพราะคนที่เพิ่งสร้างขึ้นนั้นไม่เข้าใจอะไรทั้งนั้น พอฟ้าผ่าเขาก็จะมุดเข้าไปในถ้ำ พายุฝนมาก็ไม่รู้จักหลบซ่อน กระทั่งไม่รู้ว่าเป็นเรื่องราวอะไรกัน ในขั้นตอนของประวัติศาสตร์ คนจึงค่อยๆรู้จักตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ต่อมาเทพได้นำวัฒนธรรมชนิดต่างๆมาให้แก่คนอย่างไม่หยุดหย่อน ขณะเดียวกันเทพก็เฝ้าดูว่าวัฒนธรรมเหล่านี้จะทำให้คนมีสภาพเป็นอย่างไรได้บ้าง และได้ลองทำอยู่เรื่อยมา ในท่ามกลางการปฏิบัติที่เป็นจริง สุดท้ายจึงได้กำหนดมันไว้อย่างแน่นอนสืบมา นี่คือหลังจากได้กำหนดไว้แน่นอนแล้วผ่านระยะเวลาหนึ่งที่ยาวนานอย่างยิ่ง คัดเลือกวัฒนธรรมจำนวนหนึ่งที่เหมาะสมที่จะวางรากฐานความนึกคิดและพฤติกรรมสุดท้ายของมนุษย์ ส่วนที่ยอดเยี่ยมที่สุดของวัฒนธรรมมนุษย์ พอถึงห้าพันปีสุดท้ายของมนุษยชาติ จึงนำมันออกมา ให้คนแสดงออกมา นี่ก็คือวัฒนธรรมห้าพันปีของประเทศจีน ซึ่งได้วางรากฐานไว้ในขั้นตอนของประวัติศาสตร์อันยาวไกล เป็นสิ่งที่สรุปรวบรวมออกมา ในขั้นตอนนี้ต้องสอนให้คนสามารถใช้วิธีนี้คิดอย่างไร ก่อเกิดโครงสร้างความคิดอย่างไร เมื่อพบกับเรื่องราวจะมองปัญหาอย่างไร ใช้วิธีคิดอย่างไรในการพิจารณาปัญหา

ความคิดของคนจะชักนำพฤติกรรมของคนโดยตรง อาทิเช่นทุกท่านทราบว่าเป็นประวัติศาสตร์มียุคสามก๊ก เว่ย ลู่ อู๋ ประวัติศาสตร์ของสามก๊กวางรากฐานทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นอะไรหรือ อี้ (คุณธรรม) ในประวัติศาสตร์ช่วงนั้นคนรู้จักว่าอะไรคือ คุณธรรม การแสดงออกและความนัยของคุณธรรม จักสูย(เย่วเฟย) ในรัชสมัยซ่งใต้ทุกท่านทราบ ได้วางรากฐานอะไรไว้หรือ จง (ความภักดี) อะไรที่เรียกว่า ความภักดี แนวคิดของความภักดีคืออะไร รูปแบบที่แสดงออกมาเป็นอย่างไร จะตอบสนองอย่างไร ขั้นตอนประวัติศาสตร์ก็คือการสอนคนว่าจะเป็นคนได้อย่างไร ขั้นตอนทั้งหมดในห้าพันปีของมนุษยชาติล้วนแต่วางรากฐานสิ่งเหล่านี้ที่คนต้องมี รอจนถึงช่วงสุดท้าย ในขั้นตอนของความนึกคิดที่สมบูรณ์แบบ ถูกต้อง มนุษยชาติจึงได้ก่อเกิดเป็นคนชนิดนี้ที่เทพพอใจ สามารถใช้แสดงในตอนจบของช่วงสุดท้ายของประวัติศาสตร์ แต่ยังมีอีกปัญหาหนึ่ง ปัญหาอะไรหรือทุกท่านทราบ คนอย่างนี้หนา มีวัฒนธรรมกึ่งเทพ คือคนที่เทพสร้างขึ้นมาโดยตรง ดังนั้นตัวคนเองกับองค์ประกอบด้านบวกของวัฒนธรรมมนุษย์นั้นจะโตกว่าองค์ประกอบด้านลบ แม้ว่าคนจะมีองค์ประกอบด้านบวกกับลบสองด้านของจักรวาล สสารทั้งปวงในสามภพล้วนมีองค์ประกอบของดีกับชั่ว สองชนิดคงอยู่ซึ่งเทพนั้นใช้สสารในสามภพสร้างคน ดังนั้นจึงย่อมมีองค์ประกอบดีกับชั่วสองชนิดนี้อยู่โดยธรรมชาติ ในขณะที่คนขาดสติหรือโกรธเกรี้ยว โดยพื้นฐานก็คือการแสดงออกของจิตมาร หากคนปฏิบัติต่อทุกเรื่องราวรอบตัวด้วยจิตใจดีงามมาก มีเหตุผลมาก มีความรักใคร่ปรองดองมาก นั่นก็คือการแสดงออกมาขององค์ประกอบที่ดีด้านนั้น นี่ก็คือจิตพุทธ คนล้วนมีองค์ประกอบสองชนิดนี้ แต่ยังไม่พอ

เมื่อครูข้าพเจ้าบอกแล้วว่า ในขั้นตอนการสร้างคนนั้นก็คือขั้นตอนของด้านบวก ทุกๆคนล้วนดีงาม และมีเหตุผลมาก หากในระหว่างการแจ้งฝ่า เวลาที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดฝ่า ทุกท่านคิดดู เพียงฝ่าถ่ายทอดออกมา คนอย่างนี้ ร้อยทั้งร้อย ไม่เหลือแม้แต่คนเดียวล้วนแต่จะได้ฝ่า โดยเฉพาะคือคนจีน เป็นไปได้ว่าล้วนจะมาศึกษาฝ่า บำเพ็ญฝ่าไม่เหลือแม้สักคน ข้าพเจ้าไม่ต้องพูดมาก ก็จะแผ่ไปทั่วถ่ายทอดไปทั่วแล้ว แต่ทุกท่านทราบ จักรวาลนั้นมาถึงขั้นที่ไม่ดีแล้วจริงๆ ชีวิตในยุคนี้ก็ควรจบสิ้นหมดแล้ว และชีวิตกลุ่มนี้บนโลกนั้นก็สร้างขึ้นมามีจุดหมาย ข้างหลังของพวกเขาเหล่านี้ที่เข้าร่วมล้วนมีกลุ่มชีวิตที่ใหญ่หึมา แต่ละชีวิต แต่ละคนล้วนไม่ธรรมดา เบื้องหลังล้วนเป็นตัวแทนกลุ่มชีวิตอันมหึมาของจักรวาล เมื่อคนๆหนึ่งได้รับการช่วยเหลือ เขาก็จะเป็นตัวแทนชีวิตทั้งหมดที่อยู่ข้างหลังเขา ซึ่งจะได้รับการช่วยเหลือทั้งหมด เพราะคนที่อยู่บนโลก คนทุกวันนี้ จำนวนมากมายล้วนคือราชาของสวรรค์เบื้องบนลงมากลับชาติเกิดเป็นคน เช่นนั้นชีวิตเหล่านี้หากมาศึกษาฝ่าก็จะได้รับการช่วยเหลือทั้งหมดแล้ว รวมทั้งที่เป็นตัวแทนสรรพชีวิตทั้งหลายที่มีอยู่ นั่นเป็นเรื่องดีอย่างแน่นอน ชีวิตใดๆในจักรวาลล้วนจะคิดกันแบบนี้ รวมทั้งราชาที่ใหญ่โตนับไม่ถ้วน แต่ผู้สร้างในช่วงท้ายสุด

กลับไม่คิดอย่างนี้ (หากคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดีก็ต้องดับสลายไป กล่าวสำหรับเขาแล้วการสร้างสิ่งใหม่นั้นง่ายเหมือนการทำลายสิ่งที่ไม่ดี และทุกท่านทราบว่ามีจักรวาลยังมีหลักการหนึ่ง หลักการอะไรหรือ ก็คือสิ่งที่พวกเราพูดกันว่าดีชั่วนั้นเวียนสลับ ก็คือท่านทำเรื่องใดที่ไม่ดีไว้ ท่านต้องชดใช้ ถ้าเป็นเรื่องดีได้ผูกกรรมดี เป็นเรื่องชั่วก็ผูกกรรมชั่ว จุดประสงค์คือเพื่อแก้ปม แต่ในขั้นตอนอันยาวนานของประวัติศาสตร์ กล่าวสำหรับชีวิตหนึ่ง ไม่เพียงระหว่างชีวิตด้วยกันเอง ที่ติดค้างหนี้กรรมในการแสดงพฤติกรรม อย่างไม่รู้ตัว มีชีวิตไม่น้อยล้วนแต่เดินลงไปสู่ที่ดำไปตามกระแสคลื่นในประวัติศาสตร์ของจักรวาล แทบจะทุกชีวิตล้วนกำลังก่อผลเช่นนี้ ที่ไม่ดีก็ล้วนมีส่วน ยังไม่ถูกต้องยิ่งขึ้นเรื่อยๆ ทุกท่านก็ทราบ แต่ใครก็ไม่มีพลังที่จะกลับสู่สวรรค์ ทุกท่านล้วนเดินลงสู่เบื้องล่างในระหว่างขั้นตอนนี้ หรือพูดได้ว่า ในกฎเกณฑ์ของ การเกิดขึ้น ตั้งอยู่ เสื่อมถอย ดับสูญ ก็ควรจะเดินสู่การดับสูญ นี่คือกฎเกณฑ์ของจักรวาล นี้ไม่เกี่ยวข้องกับความเมตตา นี่เป็นการพูดเรื่องกฎเกณฑ์

ทุกท่านทราบว่า ข้าพเจ้าเคยบอกว่าสสารไม่ดับสลาย ชีวิตมีการเวียนว่ายตายเกิด ไม่เพียงคนที่นี่ เทพตรงนั้นก็เป็นอย่างนี้ การตายกล่าวสำหรับคนแล้ว เขาอยู่ในวังวนจึงมองไม่เห็น รู้สึกว่าน่ากลัวมาก แน่ละในฐานะศิษย์ต้าฝ่า ล้วนเข้าใจดี เซลล์โมเลกุลของคนนั้นประกอบขึ้นจากโมเลกุลและโมเลกุลประกอบด้วยอะตอม อะตอมประกอบขึ้นจากอนุที่จุลทรรศน์ยิ่งกว่า อนุยิ่งจุลทรรศน์พลังงานก็ยิ่งมาก ทุกท่านทราบ ร่างกายคนนั้นที่ฝังอยู่ในดิน ซึ่งเซลล์ชั้นผิวประกอบขึ้นจากโมเลกุล เซลล์นี้จะเนาเปื่อยได้ แต่โมเลกุลนั้นไม่เนาเปื่อย ถูกหรือไม่ อะตอมนั้นยังไม่เนาเปื่อย ไข่หรือไม่ เช่นนั้นส่วนนั้นของท่านไปไหนแล้วละ ความคิดของคนไม่ใช่ชั้นผิวของท่านเองที่คิดออกมาทั้งหมด มีบางคนคำพูดที่พูดออกมาในทันทีทันใดนั้นมาจากที่ไหนละ ไม่ใช่ว่าแต่ละคำพูดที่พูดออกมาทั้งหมดนั้น ท่านได้ไตร่ตรองอย่างลึกซึ้งแล้ว หากคือตัวท่านซึ่งประกอบขึ้นเป็นตัวท่านจากอนุชั้นผิวต่างๆ จนถึงส่วนที่จุลทรรศน์มากๆ ล้วนแต่กำลังแสดงบทบาท ชีวิตทั้งหมดของท่านประกอบขึ้นพร้อมกันจากอนุที่จุลทรรศน์ที่สุดจนถึงอนุชั้นผิว ดังนั้นชีวิตของท่านมิใช่เพียงเซลล์ชั้นผิวชั้นหนึ่งทั้งๆ กล่าวสำหรับชีวิตคนนั้น ชั้นผิวที่จุดนี้เพียงแต่ลอกเปลือกนอกทิ้งไปหนึ่งชั้นเท่านั้น เวลาที่กลับชาติไปเกิดก็จะเปลี่ยนเปลือกนอก แต่ตัวท่านที่แท้จริง หลังจากถูกดินฝังกลบแล้วย่อมไม่อาจจะเนาเปื่อยไป ดินนั้นไม่อาจสลายอะตอมได้ กระทั่งโมเลกุลมันก็สลายไม่ได้ หากอะตอมแยกสลายก็คือการระเบิดใหญ่ การระเบิดของนิวเคลียสอะตอมในขอบเขตร่างกายของคนนั้นสามารถทำลายเมืองได้ทั้งเมือง เป็นเช่นนี้กระมัง เช่นนั้นท่านไปที่ไหนแล้วละ เรื่องนี้ศิษย์ต้าฝ่าล้วนทราบกัน เช่นนั้นจึงพูดได้ว่า ในวังวนของโลกนี้ คนเขาไม่รู้ว่าตนเองตายแล้วจะเป็นอย่างไร แต่เทพนั้นแจ่มแจ้งมาก เทพที่ยิ่งสูงยิ่งแจ่ม

แจ้ง พวกเขาารู้สึกว่านี่เป็นธรรมชาติมาก เมื่อขั้นตอนชีวิตของพวกเขาเดินไปถึงจุดสุดท้าย ชีวิตใหม่จะเกิด พวกเขาแจ่มแจ้งในขั้นตอนนี้มาก ดังนั้นจักรวาลทั้งหมดล้วนเป็นขั้นตอนที่หมุนเวียนอยู่อย่างนี้

ที่ข้าพเจ้าพูดคือขั้นตอนในประวัติศาสตร์ของจักรวาลที่ยังไม่สิ้นสุด ขั้นตอนของชีวิตนับไม่ถ้วนข้างในของมัน ก็เหมือนกับการผลัดเซลล์ใหม่ ที่เป็นขั้นตอนของการผลัดเซลล์ใหม่อย่างไม่หยุดหย่อน แต่หากจักรวาลที่ใหญ่ที่สุด---สิ่งนี้โดยรวมที่ข้าพเจ้าพูด จะจบสิ้นลงแล้ว จะดับสลายแล้ว จะจบสิ้นแล้วในขั้นตอนของการเกิดขึ้น ตั้งอยู่ เต็มถอย ดับสูญ ทุกท่านคิดดู ชีวิตแต่ละระดับชั้นข้างในก็จะไม่มีการเวียนว่ายตายเกิดอีกแล้ว ไม่มีประวัติศาสตร์อีกแล้ว ไม่มีชีวิตอีกแล้ว อะไรก็ไม่มีแล้ว นี้กล่าวสำหรับเทพ ไม่ว่าเขาเป็นเทพที่ใหญ่เพียงไร ช่างน่ากลัวเหลือเกินแล้ว นี่จึงเป็นเรื่องที่น่ากลัวที่สุดอย่างแท้จริง ดับสลายสิ้นแล้ว ในขั้นตอนประวัติศาสตร์ของจักรวาลอันมหึมา ในจักรวาลมีความรุ่งโรจน์มากมายเท่าไร มนุษยชาติของดาวเคราะห์น้อยๆดวงหนึ่งก็ยังคงเป็นเช่นนี้หนา ในจักรวาลดวงดาวที่นับไม่ถ้วนนั้น มีอนุใหญ่เล็กที่ล้วนต่างกัน บนนั้นมีสรรพชีวิตนับไม่ถ้วน เทพก็ไม่อาจตรวจสอบได้ว่ามีชีวิตมากเท่าไรและได้สร้างสรรค์ความรุ่งโรจน์ไว้มากมายเท่าใด แต่ละคนล้วนเหมือนกับหนังสือประวัติศาสตร์เล่มหนึ่ง ทุกคนล้วนเหมือนเรื่องราวประวัติศาสตร์เล่มยาวหนึ่งเล่มที่มีชีวิตชีวา แต่ละชาติแต่ละภพเรื่องราวที่ผ่านไปดูไปแล้วก็มีความหมายอย่างยิ่ง จักรวาลที่ใหญ่มหึมาอย่างนี้ สรรพชีวิตนับไม่ถ้วน ทั้งหมดล้วนดับสลายไป นั่นช่างน่าเสียดายยิ่งนัก

เอาละจะไม่พูดคุณเกณฑ์เหล่านี้ของจักรวาลแล้ว ก็จะพูดถึงความเมตตา ว่าเป็นคุณสมบัติเฉพาะอย่างหนึ่งของเทพที่ถูกต้อง ไม่ใช่ว่าพอฉันคิดจะทำเรื่องดีอะไรสักหน่อยก็เป็นความเมตตา นั่นคือเกิดความคิดชั่วแค้นที่อยากทำอะไร จึงไปทำเช่นนั้น นั่นไม่ใช่ความเมตตา นั่นเกิดจากความชมชอบของตัวเอง พูดต่ำลงไปหน่อยก็คือ ความยึดติด ความเมตตาที่แท้จริงนั้นไม่มีความเห็นแก่ตัวใดๆอยู่ในนั้น ล้วนเป็นการใช้เจ้เจ้นิยมในการพิจารณาปัญหา ไม่ว่าจะกับใคร หรือกับสรรพชีวิต ล้วนเป็นความรักและเมตตา ดังนั้นเทพมากมาย ราชาก็สูงมากมายในระดับชั้นที่ต่างกันมากมายในจักรวาล ล้วนมองเห็นจักรวาลในวาระสุดท้ายแล้ว ต้องช่วยเหลือสรรพชีวิตเหล่านี้ในจักรวาล เช่นนั้นจะช่วยอย่างไรละ การปรับฝ่า ปรับแก้ใหม่ได้แต่เริ่มต้นจากจักรวาลระดับชั้นต่ำปรับแก้จากล่างสู่บน ฉะนั้นจึงเรียกให้ชีวิตมากมายที่มีคุณสมบัติเป็นตัวแทนของจักรวาลกลับชาติมาเกิดเป็นคน แต่ชีวิตที่สามารถเป็นตัวแทนได้หาใช้ชีวิตต่างๆไปไม่ ย่อมจะต้องเป็นราชาของจักรวาลที่ต่างกันซึ่งเป็นตัวแทนโลก จักรวาล ร่างนภา (เทียนถี้)ของเขา แต่จักรวาลทั้งหลายที่เขาเป็นตัวแทนนั้นมีระบบ ร่างนภา(เทียนถี้)จากจักรวาลระดับต่ำถึงสูงนั้นมีการหมุนเวียน ระบบของเขาเองจะสะท้อนกับระบบของระดับชั้นที่สูงยิ่งกว่า ราชาก็ใหญ่กว่าเขายังคงอยู่ข้างบน ฉะนั้นระบบที่สูงกว่านั้น ที่จริงบนนั้นยังมีระบบกับราชาก็ใหญ่กว่าเขาอยู่ แต่

ไม่ว่าจะสูงเพียงใด พวกเขาก็จัดเป็นระบบเดียวกัน แต่ตัวเขาที่สูงที่สุดไม่แน่ว่าจะมา แล้วทำอะไรละ หรือ ก็จัดชั้นใดชั้นหนึ่งที่ค่อนข้างเหมาะสมเป็นตัวแทนของพวกเขา --ระบบที่ใหญ่มหึมาอย่างนี้ที่มีสรรพชีวิตนับไม่ถ้วน กลับชาติมาเกิดเป็นคน

ข้าพเจ้าพูดอย่างนี้กับทุกท่าน ทุกท่านคงจะรู้สึกว้าว อ้อ คุณไปชาวโลกนี้ล้วนไม่ใช่อะไร คุณอยู่บนถนน มีหลากหลายชนิด กระทั่งพวกที่สกปรกมอมแมม บางคนที่อยู่ในชนบทดำเนินชีวิตอย่างทุกข์ยากมาก คนในเมืองบางคนหยาบกร้านมาก ยังมีคนหนุ่มสาวมากมายที่ทำตัวฟุ้งเฟ้อ สังคมมนุษย์ก็คือสังคมหนึ่งอย่างนี้ และไม่อาจทำงานในบริษัทใหญ่กันทั้งหมดหรือเป็นนายจ้างกันหมด ฉะนั้นคนอื่นจึงต้องทำอย่างอื่น เป็นคาราทำงานด้านศิลปะก็มีมากเท่านั้น เรื่องอะไรล้วนเหมือนกัน ชั้นชั้นคือรูปแบบสังคมชนิดหนึ่งที่ก่อเกิดขึ้นในสังคมมนุษย์ มันไม่ใช่ระดับชั้นของชีวิต ดังนั้นชีวิตล้วนไม่ธรรมดา อย่ามองว่าภายนอกของคนเป็นอย่างไร บางครั้งท่านเห็นคนเก็บขยะ ถ้าย้อนกลับไปดู ท่านจะพบว่าเมื่อก่อนเขาคือเทพองค์หนึ่งที่ใหญ่มหึมาของจักรวาล แต่เมื่ออยู่ในวังวน ในระหว่างการเวียนว่ายตายเกิด เขาหลงอยู่ในวังวนจนหมดแล้ว หลงจนไม่รู้อะไรแล้ว กระทั่งชีวิตมากมายที่อยู่ในการเวียนว่ายตายเกิด รู้สึกไม่พอใจกับสภาพของตน ไม่รู้เลยว่าภารกิจของตนเองนั้นมาที่นี้ทำอะไร

ไม่เพียงแต่ตัวอย่างที่ข้าพเจ้าเพิ่งพูดถึง ชาวโลกในขณะนี้ รวมทั้งคนจำนวนมากในระดับชั้นที่ต่างกัน ล้วนไม่รู้ตัวตัวเองมาบนโลกเพื่ออะไร ล้วนกำลังต่อสู้แย่งชิงกันในอาชีพการงานของตน โดยเฉพาะคือผู้ที่ประสบความสำเร็จเล็กน้อยก็ยังรู้สึกกระหยิ่มยิ้มย่องอย่างลึบตม คนเหล่านั้นพอรู้สึกว่าตนเองมีความสามารถอะไรสักหน่อยก็จะลืมนึกความเป็นจริงที่แท้หมดแล้ว ส่วนผู้ที่รู้สึกว่าดำรงชีวิตของตนไม่ค่อยดีก็จะไม่พอใจหาว่าโลกไม่ยุติธรรม ที่จริงนี้ไม่ใช่สิ่งที่ชีวิตท่านต้องการเลย อย่ายึดถือสิ่งเหล่านี้จริงจังนัก การค้นหาตัวตนที่แท้จริงกลับมาจึงจะสำคัญที่สุด ในขั้นตอนของประวัติศาสตร์ ปรากฏการณ์ในยุคนี้มีความสัมพันธ์แต่ชาติปางก่อน หากพูดอย่างเคร่งครัด ที่ท่านเป็นอยู่ในขณะนี้เพราะในหลายภพก่อนท่านเคยทำเรื่องที่ผิดไว้ หรือทำเรื่องที่ดีไว้ ผลกรรมจึงตอบสนอง เมื่อครู่ข้าพเจ้าพูดแล้วว่า จักรวาลนี้ก็เป็นหลักการนี้ ไม่ว่าท่านจะอยู่ในระดับชั้นใดของสังคม หรือมีอาชีพอะไรล้วนเป็นเช่นนี้ ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว หลักการนี้ไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นไหนในสามภพล้วนมีอยู่ ดังนั้นพอถึงวาระสุดท้าย ในเวลานี้ ความคิดของคน โดยเฉพาะพอถึงช่วงสุดท้ายของจักรวาลในวัฏจักร เกิดขึ้น ตั้งอยู่ เสื่อมถอย คับสูญ สังคมมนุษย์ก็เปลี่ยนจนซับซ้อนยิ่งขึ้น ฉะนั้นในเวลานี้จึงต้องการศิษย์ฝ่าฝ่ามาปลุกคนให้ตื่นในสภาพแวดล้อมที่ซับซ้อนนี้ ช่วยเหลือพวกเขา

ที่ยากยิ่งกว่าก็คือ ขณะนี้ในประเทศจีนมันเป็นอำนาจการเมืองชั่วร้ายที่สุดของพรรคชั่วคอมมิวนิสต์จีน อำนาจการเมืองนี้ทำไมสามารถเกิดขึ้นมาในสังคมมนุษย์ และเป็นสิ่งที่หน้าตาพิกลพิการ จักรวาลทั้งบนและล่างต่างก็ต่อต้านมัน ใครๆก็รู้สึกว่ามันเป็นสิ่งแปลกปลอม คนของพรรคชั่วก็มีลักษณะที่ไม่ปกติทั้งนั้น ทำไมเป็นเช่นนี้ได้ละ เรื่องอะไรก็ไม่ธรรมดา ที่จริงก็เป็นอิทธิพลเก่าของจักรวาลที่ตั้งใจจัดวางไว้ เมื่อครู่ข้าพเจ้าพูดว่า วัฒนธรรมมนุษย์นั้นคือเทพจัดวางไว้ในระหว่างขั้นตอนของการสร้างคน พอวัฒนธรรมดั้งเดิมก่อเกิดแล้วความคิดของคนล้วนเป็นเจิ่งเนี่ยน คนมีใจดีงาม คนทำอะไรล้วนจะคิดถึงคนอื่น คนอย่างนี้ พอถึงก้าวสุดท้ายของประวัติศาสตร์ล้วนจะมีการเลือกทางด้านเที่ยงตรง ทุกท่านล้วนจะสามารถมาได้ฝ่า แต่อิทธิพลเก่าของจักรวาลรู้สึกว่าการได้ฝ่าของคน สรรพชีวิตได้รับการช่วยเหลือนั้นง่ายเกินไปแล้ว ในสามภพมีหลักการของ ดี-ชั่วมีกรรมสนอง เทพบางองค์ในใจของมันไม่ยินยอม จึงใช้สิ่งเหล่านี้อย่างสุดขีด พวกมันคิดว่า จักรวาลใช้ไม่ได้หมดแล้ว ชีวิตอย่างนี้ ทำไมให้พวกเขาได้รับการช่วยเหลือง่ายดายอย่างนี้ละ ชีวิตมากมายอย่างนี้ทำไมจึงสามารถเข้าไปสู่อุณาคตได้ละ องค์ประกอบต่างๆมากมายไม่ยอมให้สรรพชีวิตได้รับการช่วยเหลือ ที่จริงความคิดชนิดนี้ของอิทธิพลเก่าโดยตัวมันเอง ก็เป็นปรากฏการณ์ของหลักการเก่าของจักรวาลในท่ามกลางการเสื่อมถอย ดับสูญ อิทธิพลเก่าต้องการทำให้ชีวิตที่อยู่ในขั้นตอนสุดท้ายมีการเลือก และการเลือกนั้นก็คล้ายกับยกดาบอย่างยิง เพราะอะไรๆก็ควรจบสิ้นหมดแล้ว หลักกรรมบนโลกก็ยุ่งเหยิงแล้ว หากคนคิดจะก้าวไปสู่อุณาคต จะเลือกกันอย่างไรละ นี่ก็ยากเหลือเกิน แผนการนี้จัดเอาไว้สูงเหลือเกิน

บางคนคิดว่า เทพ พระพุทธมิใช่เมตตาคนหรือ มนุษย์มาถึงช่วงนี้แล้ว ก็ไม่อาจใช้ความคิดของคนมาคิด เทพของอิทธิพลเก่าเหล่านั้นหาได้คิดเช่นนี้ ท่านต้องการได้รับการช่วยเหลือ หากท่านต้องการได้รับการช่วยเหลือ ท่านก็ต้องเลือกให้ถูกในขณะที่อยู่ในสังคมทุกวันนี้ที่มีสภาพที่เต็มไปด้วยสิ่งชั่ววอนนานาชนิด จึงจะสามารถก้าวข้ามมาได้ ถ้าก้าวข้ามมาไม่ได้ ท่านก็ไม่อาจได้รับการช่วยเหลือ ตาข่ายนั้นเปิดอยู่หนึ่งด้าน ทุกท่านทราบ ข้าพเจ้ามักจะพูดคำนี้ บอกให้คนก้าวข้ามมาเอง ก้าวอย่างไร หรือ อาจารย์ทราบนานแล้วว่าอิทธิพลเก่าจะทำอย่างนี้ ดังนั้นอาจารย์จึงจัดวางให้ศิษย์ต้าฝ่าช่วยเหลือสรรพชีวิต ทว่าเพื่อจัดวางทุกขั้วให้กับสรรพชีวิต อิทธิพลเก่าจึงสร้างอำนาจการเมืองของพรรคชั่วนี้ ออกมาบนโลก พร้อมกับประโคนทฤษฎีเลอะเทอะบางอย่างออกมากับประเภทสำนักสมัยใหม่ ทำให้สังคมนี้ซับซ้อนอย่างยิ่ง ล้วนมีองค์ประกอบด้านบวกและลบ สองด้าน พร้อมกับเพิ่มองค์ประกอบที่เบี่ยงเบนกับเทคโนโลยีของชีวิตต่างดาว ทำให้ความคิดดั้งเดิมของคนยุ่งเหยิงสับสน ในสังคมตะวันตกโดยพื้นฐานคือทำสิ่งที่เลวและชั่วก็พอแล้ว แต่ในประเทศจีนไม่ใช่ มันจะบอกว่าสิ่งที่ถูกต้องคือสิ่งที่ไม่

ดี สิ่งที่ไม่ดีคือสิ่งที่ดี ภายใต้สภาพการณ์ที่ยากลำบากนี้ ให้ท่านเลือกว่าจะได้รับการช่วยเหลือหรือไม่ ทำไมประเทศจีนที่นั่นจึงยากลำบากอย่างนี้ละ ที่ผ่านมาข้าพเจ้าเคยบอกทุกท่านว่า ราชารองระดับชั้นที่สูงยิ่งกว่าเหล่านั้น ราชารองชนชาติต่างๆ ในประวัติศาสตร์มนุษยชาติ ซึ่งอยู่ในจักรวาลระดับสูง ทั้งหมดล้วนกลับชาติไปเกิดที่ประเทศจีนแล้ว ที่นั่นกลายเป็นจุดศูนย์กลาง ดังนั้นจึงเพิ่มระดับความยากลำบากในการเลือกของคนที่นี่ เพราะอิทธิพลเก่าเห็นว่าการช่วยเหลือ บางทีชนชาติที่เขาเป็นตัวแทน กระทั่งบ้างสามารถทำให้กลุ่มชีวิตของจักรวาลใหญ่ที่เขาเป็นตัวแทนได้รับการช่วยเหลือทั้งหมด ทุกท่านคิดดู เป็นเรื่องที่ใหญ่อย่างนี้ ดังนั้นความยากลำบากที่อิทธิพลเก่าจัดไว้ให้พวกเขาจึงใหญ่ที่สุด ดูไปแล้วคนจีนพอถึงยุคปัจจุบันถูกเหยียบย่ำจนไม่เป็นสารรูป กระทั่งรูปกายภายนอกก็เปลี่ยนเป็นแคระแกรนหมดแล้ว รูปลักษณะเปลี่ยนจนไม่น่าดู คนในประวัติศาสตร์ล้วนมีหน้าตาที่ให้ความรู้สึกที่ดี เนื้อตัวดูงามสง่า รูปลักษณะล้วนค่อนข้างดี เป็นเพราะที่นั่นในยุคใกล้ระดับความยากลำบากได้เพิ่มขึ้น กรอกสิ่งที่ไม่ดีเหล่านั้นให้กับคน ความคิดของคนใต้อะไรเข้าไปก็ล้วนจะกระทบต่อรูปกายภายนอกของคน แน่นอนทีเดียว อย่างเช่นดูไบหนึ่ง พอท่านใส่ของสี่เหลี่ยมเข้าไป ภายนอกย่อมสามารถเห็นได้ ถ้าท่านใส่ของทรงกลมเข้าไป จากภายนอกก็สามารถมองเห็นได้ คือพูดว่าท่านใส่ความคิดอะไรเข้าไป จากภายนอกก็สามารถมองเห็นได้ คนๆหนึ่งที่อยู่ตรงหน้าข้าพเจ้า ไม่เพียงแต่ข้าพเจ้านะ สังคมมนุษย์หาได้ง่ายๆอย่างนั้นไม่ มีหลายคนที่มีความสามารถ พอมองคนๆนี้ก็รู้ว่า เขามีความคิดกับพฤติกรรมด้านใดที่โดดเด่นบ้าง เขาชื่นชอบอะไร ล้วนแขวนอยู่บนใบหน้าเขา กระทั่งรูปลักษณะภายในร่างกายเขาก็มีหมด

ฉะนั้นในความยากลำบากอย่างนี้ คิดจะให้คนได้รับการช่วยเหลือ เช่นนั้นจะได้รับการช่วยเหลือได้อย่างไรละ ดีกับชั่วแยกแยะไม่ชัดเจนแล้ว กระทั่งสื่อมวลชนมากมายล้วนเผยแพร่ตามกระแสของสังคม แต่กระแสนี้กลับไม่แน่ว่าจะเป็นสิ่งที่ดี มันเพียงแต่ทุกคนพากันทำอย่างนี้กันทั้งนั้น สื่อมวลชนมีบทบาทในการผลักดันไปข้างหน้า ทุกท่านคิดดู จะให้คนแยกแยะดีชั่วได้ชัดเจนอย่างไรกันละ ไม่มีทางแยกแยะได้ชัดเจน ผู้ที่ในใจมีความคิดที่ดีงาม รักษาเอาไว้ได้อย่างมั่นคงจริงๆนั้น ในหมู่มนุษย์ก็มีไม่กี่คน เช่นนั้นมิจบสิ้นกันหมดแล้วหรือ การจัดวางอย่างยาวนานอย่างนั้นในประวัติศาสตร์ก็มีจบสิ้นกันหมดแล้วหรือ แต่สภาพสร้างขึ้นเพื่อเรื่องนี้ แล้วจะทำอย่างไรละ

เมื่อครูข้าพเจ้าบอกแล้วว่า ต้องเปิดตาข่ายไว้หนึ่งด้าน ใครก็ไม่อาจพูดว่าไม่ถูกต้อง จะเปิดตาข่ายไว้หนึ่งด้านอย่างไรกันหรือ เพื่อทำลายการรบกวนของอิทธิพลเก่า ก็ต้องปรากฏคนที่สามารถทำให้พวกเขาฟื้นคืนความทรงจำ สามารถเตือนสติพวกเขา สามารถทำให้พวกเขาตื่นขึ้น สามารถเล่าประวัติศาสตร์และความจริงของโลกทุกวันนี้ออกมาให้กับพวกเขา ที่จริงจะทำเรื่องอะไรในสังคม

มนุษย์นั้นยากเหลือเกิน สิ่งที่ถูกต้องพอขยับก็จะกระทบองค์ประกอบด้านลบบางอย่างที่เก่า ที่ตรงกันข้าม ที่ไม่ดี สิ่งที่เป็นด้านลบพอขยับก็จะกระทบต่อองค์ประกอบด้านบวกเช่นกัน ดีชั่วในหมู่มนุษย์นั้นสมดุลกัน ที่จริงใครคิดจะทำอะไรในโลกนี้ ก็ล้วนแต่ลำบากมาก เทพเซียนในโลกก็มีมากมายความสามารถของเทพเซียนแต่ละองค์ล้วนสามารถทำเรื่องของมนุษย์ได้ แค่เทพเซียนองค์หนึ่งก็ทำได้แล้วทำไมเขาไม่ทำละ เพราะเขามองเห็นชัดเจนว่า ทุกสิ่งนั้นถูกจัดวางไว้แล้ว ในขณะที่เดียวกันหากเขาทำเรื่องที่ดียิ่งขึ้นไปอีกก็จะส่งผลกระทบต่ออีกเรื่องหนึ่ง อีกเรื่องหนึ่งนั้นก็ส่งผลกระทบต่อเรื่องต่างๆ หลายเรื่องเป็นลำดับต่อเนื่องเหมือนกิ่งก้านสาขาของต้นไม้ เช่นนั้นเขาก็จะทำผิดต่อการจัดวางของเทพที่สูงกว่า กระทั่งเปลี่ยนแปลงประวัติศาสตร์ของมนุษย์ที่จัดวางไว้ จึงไม่มีใครกล้าแตะต้องตามอำเภอใจ

ศิษย์ต้าฝ่าจึงปรากฏออกมาในช่วงเวลานี้ แต่ถ้าท่านจะไปอธิบายความจริงช่วยคน คนยุคปัจจุบันนั้น ในระหว่างการเวียนว่ายตายเกิดในประวัติศาสตร์ล้วนมีหนี่กกรรมใหญ่หลวงมาก ท่านจะช่วยคนๆ นั้น ข้างหลังคนๆ นั้นก็มีชีวิตมากมายที่ไม่ยอมให้เขาได้รับการช่วยเหลือ เพราะชีวิตเหล่านั้นล้วนชิงชังคนๆ นั้น เพราะชีวิตเหล่านั้น เมื่อก่อนนี้หรือในภพไหนเคยถูกเขารังแก ถูกเขาข่มขู่เอาชีวิต ถูกเขาประทุษร้าย และอาจถูกเขาทำร้ายอย่างแสนสาหัส ในการเวียนว่ายตายเกิด ในความไม่รู้ ในวังวน ในอำนาจของตัณหา คนได้ทำอะไรไว้ ตอนนี้ก็รู้แล้ว ที่จริงในประวัติศาสตร์อันยาวนาน แต่ละคนนั้นร่างกายเต็มไปด้วยหนี่กกรรม เพราะล้วนอยู่ในวังวนไซ้ไหม แต่ครั้งจะช่วยเหลือเขาจริงๆ เวลาที่จะกอบกู้ชีวิตเขาจริงๆ นั้น ชีวิตเหล่านั้นที่เคยถูกทำร้ายข่มขู่ไม่ยอม เช่นนี้จึงทำให้เวลาที่ช่วยเหลือชาวโลก ก่อนที่จะทำให้ชาวโลกเข้าใจความจริงก็จะเกิดการรบกวน มีอุปสรรคมากมาย การขัดขวางนานาชนิดขวางกั้นคนเอาไว้ เมื่อช่วยคนได้มาก เรื่องราวใหญ่มากแล้วจึงก่อเกิดสภาพแวดล้อมทางสังคม

ช่วงหลายปีมานี้ที่พรรคชั่วคอมมิวนิสต์จีนประทุษร้ายศิษย์ต้าฝ่านั้น ไม่เพียงแต่องค์ประกอบของพรรคชั่วคอมมิวนิสต์จีนเท่านั้น ที่จริงกล่าวโดยเปรียบเทียบกัน มันเล็กลงอย่างน่าเวทนามาก บรรดาองค์ประกอบที่ไม่ดีทั้งหมดในจักรวาลนั้นถูกตีลงมาแล้ว ในแต่ละมิติมีมากเสียนี้กระไร จำนวนนับไม่ถ้วน เทพมากมายเมื่อมองเห็นแล้วต่างก็ตะลึงงัน นี่จะอย่างไรกันดี ใครจะกล้าแตะต้องนะ การช่วยคนๆ หนึ่งจึงเชื่อมโยงถึงขอบเขตของชีวิตในจักรวาลที่ใหญ่มหึมา ก็จะส่งผลกระทบต่อมากถึงเพียงนี้ แล้วร้อยล้านคนจะใหญ่โตเพียงไรกัน ทุกท่านทราบ ในปีนั้นที่พระเยซูช่วยคน พูดยุว่าช่วยคน ช่วยคน แต่ทำไมถูกตรึงอยู่บนไม้กางเขนละ ผู้ที่พระเยซูช่วยยังเป็นแค่คนของพระองค์เองนะ แต่คนของพระองค์ก็คิดล้างหนี่กกรรมในระหว่างการเวียนว่ายตายเกิด พระองค์ก็ไม่มีทางแก้ไขมันได้ เพราะสิ่งที่พระเยซู

เผชิญอยู่คือจักรวาลที่ใหญ่มหึมาอย่างนั้น ชีวิตนับไม่ถ้วนและชีวิตระดับชั้นสูง ในนั้นมีชีวิตมหึมา ระดับชั้นที่สูงยิ่งกว่านับไม่ถ้วน ใหญ่จนเทพทั่วไปก็ไม่รู้ว่าเขาสูงแค่ไหน และยังมากจนนับไม่ถ้วน ถ้าเขาจะให้ท่านชดใช้หนี้ของใคร ถ้าเขาจะไม่ยอมปล่อยท่าน ท่านว่าท่านจะหลุดพ้นได้อย่างไร ท่านก็หลุดพ้นไม่ได้ชั่วนิรันดร์ สุดท้ายพระเยซูเคยวิงวอนพระยะโฮวาว่า ไม่ต้องถูกตรึงบนไม้กางเขนจะได้หรือไม่ พระยะโฮวาก็ไม่มีหนทาง มีแต่ใช้เลือดของตน ชีวิตของคน แปรรับความทุกข์ทรมานใช้คืนให้กับพวกเขาไป จึงจะหลุดพ้นออกมาได้ ก็ยกอย่างนี้ ศิษย์ต้าฝ่าต้องอยู่ในจักรวาลช่วยเหลือสรรพชีวิต ต้องอยู่ในช่วงสุดท้ายของสภาพแวดล้อมที่ซับซ้อนของสังคมนี้ช่วยเหลือสรรพชีวิต ทุกท่านคิดดู จะมีความลำบากแค่ไหน หากพวกท่านสามารถมองเห็น มองเห็นได้จริงๆแล้ว นั่นเป็นเรื่องที่น่ากลัวเหลือเกิน แต่ว่า เพียงปฏิบัติไปตามต้าฝ่า ปฏิบัติตามสิ่งที่อาจารย์บอกพวกท่าน พวกท่านมีทางเสานั้นของพวกท่าน ใครก็ไม่สามารถแตะต้อง แต่เส้นทางนี้แคบมาก แคบจนท่านต้องเดินให้เที่ยงตรงจริงๆ จึงจะไปได้ จึงจะช่วยคนได้ ท่านเดินให้เที่ยงตรงมากๆ ท่านจึงจะไม่มีปัญหา

หลายปีมานี้อาจารย์ฝ่าดูพวกท่านเดินอยู่บนเส้นทางนี้ เมื่อก่อนข้าพเจ้ามักจะเขียนบทความสั้นๆบ่อยๆ พวกท่านเรียกว่า จิงเหวิน ปรับแก้ทุกท่านในการบำเพ็ญอย่างไม่หยุดหย่อน บอกให้ทุกท่านว่าจะทำอย่างไร ต่อมาข้าพเจ้าทราบว่าคุณท่านค่อยๆสุขงอมแล้ว ไม่อาจจะเขียนบ่อยๆอีกแล้ว หากข้าพเจ้าเขียนมากแล้ว อิทธิพลเก่าก็จะไม่ยอม อาจารย์ก็ไม่กลัว เพียงแต่ไม่ต้องการให้พวกมันทำ ให้เรื่องซับซ้อนยิ่งขึ้นอีก พวกมันคิดว่าหากพูดมากแล้วก็เท่ากับท่าน(อาจารย์)กำลังทำเอง ท่านกำลังพาเดินไป ไม่ได้ ต้องให้พวกเขา(ศิษย์ต้าฝ่า)เดินเอง ต้องให้พวกเขาเดินออกมาเอง อิทธิพลเก่าได้ทำเรื่องเลวจนถึงจุดนี้แล้ว ข้าพเจ้าก็จะให้ศิษย์ต้าฝ่าอาศัยโอกาสนี้สร้างความสำเร็จของพวกท่านเอง เพราะการเดินออกมาท่ามกลางทุกข์ภัยใหญ่หลวงได้ เรื่องนี้ก็ยิ่งใหญ่เหลือเกิน หากทำเรื่องนี้ได้ดีจึงยอดเยี่ยมเหลือเกิน พวกท่านทำเสร็จแล้วก็เสร็จกัน นี่กล่าวสำหรับศิษย์ต้าฝ่าก็ไม่ยุติธรรม ชีวิตที่พวกท่านช่วยเหลือ ข้างหลังมีกลุ่มชีวิตที่ใหญ่โตเพียงนั้น เช่นนั้นในอนาคตศิษย์ต้าฝ่าจะอย่างไรละ เช่นนั้นก็สำเร็จเป็นชีวิตที่สูงยิ่งกว่า ใหญ่ยิ่งกว่า เป็นเทพองค์หนึ่งที่ใหญ่กว่า เทพองค์หนึ่งที่ยิ่งใหญ่กว่า เมื่ออิทธิพลเก่ารู้ว่าสำเร็จได้สูงอย่างนั้น หากทั้งหมดล้วนแต่ทำไปโดยอาจารย์นำพา เช่นนั้นจะนับว่าพวกเขาทำสำเร็จด้วยตัวเองหรือ พวกเขา(ศิษย์ต้าฝ่า)ต้องเดินเส้นทางนี้ด้วยตัวเอง ในการทนผ่านความทุกข์ยากที่อิทธิพลเก่าขัดเยียดให้ การจะเดินได้เที่ยงตรงกับไม่เที่ยงตรงนั้นมันยากยิ่งกว่า โดยเฉพาะศิษย์ต้าฝ่าเงินแผ่นดินใหญ่ ในท่ามกลางความทุกข์ยาก ถูกประทุษร้ายนั้น แต่ละความนึกคิดล้วนสำคัญมาก ท่านทำได้ดีกับไม่ดี ท่านจะถูกประทุษร้ายหรือไม่ ท่านทำได้ถูกต้องกับไม่ถูกต้อง ถูกประทุษร้ายถึงระดับไหน ล้วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับทางที่ท่านเดินเองและการคิดพิจารณาปัญหา

สำหรับศิษย์ต้าฝานั้นก็ยากอย่างยิ่ง เพราะศิษย์ต้าฝาก็เดินออกมา บำเพ็ญออกมาจากสภาพแวดล้อมที่ซับซ้อนที่สุดในยุคปลายกัณฑ์นี้ ยังต้องช่วยเหลือคนอื่น ดังนั้นศิษย์ต้าฝ่าจึงสามารถสำเร็จเป็นชีวิตที่ใหญ่อย่างนั้นได้ สำเร็จในระดับขั้นที่สูงอย่างนั้นได้ เพราะอิทธิพลเก่ากำลังรบกวน ดังนั้นเรื่องนี้จึงยิ่งใหญ่ และก็ยากลำบากอย่างนั้น

คนธรรมดาสามัญมากมายไม่รู้ว่ศิษย์ต้าฝากำลังทำอะไร นี่เป็นเรื่องที่ไม่ใช่จะพูดกันคำสองคำก็จะเข้าใจได้ ท่านบอกเขาว่าจักรวาลมาถึงช่วงสุดท้ายของวัฏจักร เกิดขึ้น ตั้งอยู่ เต็มมถอย ดับสูญ เขาจะยังไม่เชื่อ ดังนั้นไม่อาจไปพูดเรื่องพวกนี้ ก็คือให้ปลุกคนตื่นขึ้นจากด้านที่ถูกต้อง ด้านที่ดิ่งม ส่วนจะเดินเส้นทางไหนก็ไม่ใช่ว่าเราจะเอาแต่บอกให้เขาเดินให้ได้ หลังจากเข้าใจความจริงแล้ว ท่านดูซิว่าสองเส้นทางที่อยู่ตรงหน้าท่าน ท่านจะเลือกเส้นทางไหน บางคนความคิดเปลี่ยนไม่คิดมแล้ว เขายอมรับสิ่งที่ดีไม่ได้แล้ว เขาย่อมเลือกสิ่งที่ไม่ดี สิ่งชั่ว สิ่งที่เป็นของยุคปัจจุบัน สิ่งที่เป็นงเบน เดินไปตามจักรวาลเก่าโดยปริยาย มีแต่คนเหล่านั้นที่สามารถตื่นขึ้นมาได้ สามารถรู้ว่ตนเองควรจะเดินเส้นทางชีวิตของคนในภพหน้าได้อย่างไร เข้าใจได้ว่คนมาสู่โลกทำไม มีแต่เป็นเช่นนี้จึงจะสามารถได้รับการช่วยเหลืออย่างแท้จริง

ผู้คนพูดกับข้าพเจ้าว่ หลังจากเจ็ฝ่าเรื่องนี้จบสิ้นลงยังมีฝ่าปรับโลกมนุษย์ ต่อไปจะเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าว่ คนพบกันดูจญาติมิตร พวกเขาล้วนรู้สึกว่ “คนพบกันดูจญาติมิตร” อ้อ นี่คืศีลธรรมหวนคืนแล้ว นี่ดีม ไซ้ เขาเพียงเข้าใจได้อย่างนี้ ศีลธรรมหวนคืนมอีกครั้ง คนพบกันก็ไม่จำเป็นต้องสนิทสนมอย่างนั้น ไซ้ใหม่ บางทีรอบๆก็สับสนไม่พบคนสักคน จึงจะรู้สึกว่ คนพบกันดูจญาติมิตร ข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน มีคำพยากรณ์มากมาย ไม่ว่าจะเป็ในศาสนาต่างๆ ทุกท่านทราบศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ ไม่ว่าจะเป็อะไร ล้วนพูดว่โลกในปัจจุบันเป็นอย่างไร บางคนรู้สึกว่ นั้นยังอีกไกล กระมัง บางที ทำตามความคิดของตนเองจะดีกว่า แต่ศิษย์ต้าฝากำลังทำให้คำมั่นสัญญาของตนให้เป็นจริง ก็คือจะปลุกคนให้ตื่นขึ้นมา

ทุกท่านทราบ ในประวัติศาสตร์แต่ไหนแต่ไรมมนุษยชาติไม่เคยยุ่งเหยิงอย่างนี้ ไม่ซับซ้อนจนถึงระดับนี้ คนเข้าใจว่วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีกำลังพัฒนา เป็นธรรมชาติของสังคมมนุษย์ มีเรื่องอะไรที่เป็นความบังเอิญได้หรือ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีกับประเพณีที่ตกทอดมาจากโบราณกาลนั้นเป็นสองเส้นทาง ล้วนคงอยู่พร้อมกัน ในสังคมมนุษย์ ท่านจะเลือกเส้นทางไหน ท่านจะเดินบนเส้นทางไหน ก็เป็นการให้คนเลือก เมื่อครู้ข้าพเจ้าพูดว่ ดีชั่วคืสิ่งที่แต่ละคนเลือก สองเส้นทางนี้ให้มนุษย์ในอนาคตเลือก คนมากมายที่ไ้รับผลกระทบจากความคิปัจจุบันคิจะหลีกเลี่ยงให้พ้นเทพ ไม่

ยอมรับว่าคนคือสิ่งที่เทพสร้าง คนรู้สึกตัวตัวเองยิ่งใหญ่มาก ทุกท่านมองเห็นแล้ว เหมือนพายุเฮอริเคนเมื่อวาน เมื่ออยู่ต่อหน้าโลกธรรมชาติ คนนั้นกระจัดริดเสียเหลือเกิน ถ้าภัยพิบัติของจักรวาลมาถึงก็จบสิ้นแล้ว และเมื่อวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีของมนุษย์ไม่มีแหล่งพลังงาน สังคมมนุษย์สมัยใหม่ก็เป็นอัมพาตทันที วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสมัยใหม่ก็ดับสลายทันที สิ่งมีชีวิตต่างดาวมีเทคนิคที่ก้าวหน้ามากกว่ามนุษย์ ในวัฏจักร เกิดขึ้น ตั้งอยู่ เสื่อมถอย ดับสูญ ยังต้องขอความช่วยเหลือในระหว่างการแจ้งฝ่าให้ช่วยพวกมัน

สิ่งที่วางอยู่ตรงหน้าคนก็เป็นอย่างนี้ แต่ในฐานะศิษย์ต้าฝ่า ในสภาพแวดล้อมอย่างนี้ ไปช่วยเหลือคนในโลกที่ซับซ้อนอย่างนี้ นี่ช่างยากเหลือเกินจริงๆ บางครั้งพวกท่านยุ่งจนไม่ไปคิดปัญหาเหล่านี้ แต่อาจารย์เห็นได้อย่างชัดเจนอย่างยิ่ง ดังนั้นข้าพเจ้าจึงคิดอยู่เสมอว่า อะไรคือศิษย์ต้าฝ่า ใครสมควรเป็นศิษย์ต้าฝ่าละ รวมทั้งคนที่เพิ่งก้าวเข้ามาใหม่ ถ้าท่านไม่มีวาสนานี้ ก็ก้าวเข้ามาไม่ได้จริงๆ นี่ก็หลายปีแล้ว ถ้าไม่ใช่เพราะการประทุษร้าย คำไปปดมดเท็จที่พรรคชั่วคอมมิวนิสต์จีนกุขึ้นทำให้คนไม่อาจก้าวเข้ามา ไม่ใช่เช่นนั้น มิใช่ว่าตลอดมาก็มีคนก้าวเข้ามาหรือ ไม่ใช่เช่นนั้น ที่จริงใครๆก็รู้ว่าพรรคชั่วคอมมิวนิสต์จีนนั้นแล้ว ที่มันพูดนั้นมีคนมากมายก็ไม่เชื่อแม้แต่น้อย หากแต่เป็นเพราะเทพเหล่านั้นกำลังขัดขวาง ไม่ให้เขาเป็นศิษย์ต้าฝ่า ผู้ที่ไม่สมควรจะเป็นก็จะไม่ให้เข้ามาได้เลย ที่ปรากฏออกมาล้วนแต่ให้เขาไม่เข้ามาเอง หรือเป็นสภาพแวดล้อมโดยรอบขวางกั้นเขาให้เข้ามาไม่ได้ บางคนบอกเขาว่าอะไร อะไร อย่าเข้าไปเลย เรื่องยุ่งยากของตัวเองเองก็วางไม่ลง มันยากอย่างนี้ ยากอย่างนั้น อันนี้ก็ไม่ได้ อันนั้นก็สละไม่ได้ ดังนั้นเขาจึงเข้ามาไม่ได้

ใช่ละ พวกท่านทราบไหม พวกท่านคือศิษย์ต้าฝ่า บนสวรรค์มีชีวิตนับไม่ถ้วน ชีวิตจำนวนนับไม่ถ้วนอิจฉาพวกท่าน วันนี้หากข้าพเจ้าจะพูดกับเทพชั้นสูงองค์ไหน ไม่ว่าเขาจะใหญ่เพียงไร หากข้าพเจ้าจะพูดว่าให้ท่านมาเป็นศิษย์ต้าฝ่า ไม่ทันถึงหนึ่งวินาที เพียงคำพูดของข้าพเจ้าออกมาเขาก็จะลงมาทันที และคือจิตใจเสียเหลือเกินแล้ว---ผู้ที่เข้าใจใครก็ทราบกัน ว่านั่นไม่เพียงสามารถช่วยเหลือตนเองได้ แต่ยังสามารถช่วยสรรพชีวิตนับไม่ถ้วนในโลกของเขาได้ด้วย นี่เป็นเรื่องที่ยอดเยี่ยมที่สุดของจักรวาลในอนาคต (เสียงปรบมือ) แต่ไม่ได้ละ ศิษย์ต้าฝ่าล้วนหมุนเวียนกลับชาติมาเกิดในโลกในขั้นตอนของประวัติศาสตร์ล้วนเคยสถาปนาธรรมานุภาพเหล่านี้ไว้แล้ว เริ่มแรกที่ศูนย์กลางของศิษย์ต้าฝ่า มีคนมากมายมากัน บางคนนั้น ใครก็ไม่รู้ว่าเขาคือใคร พอฝึกพลังเสร็จ ปรินดาก็ไม่อยู่กันแล้ว เทพมากมายอยากเป็นศิษย์ต้าฝ่าจริงๆ แต่เป็นไม่ได้

ศิษย์ต้าฝ่าอยู่ในสังคมแห่งวังวนดำรงชีวิตอยู่ด้วยกันกับคนธรรมดาสามัญ ง่ายที่สุดที่ความคิดจะลื่นไหลไปตามกระแส อย่างน้อยที่สุดก็ในด้านใดด้านหนึ่ง หากท่านทำเรื่องอะไร ไม่สามารถใช้ต้าฝ่ามาประเมินตนเอง หากท่านทำเรื่องอะไรไม่สามารถใช้เจิ้งเนี่ยนใคร่ครวญปัญหา เมื่อพบกับปัญหาไม่อาจยืนอยู่ในฝ่า ท่านก็คือคนธรรมดาสามัญ ไม่มีอะไรต่างกัน รูปลักษณะภายนอกของท่านคือคนธรรมดาสามัญ สภาพแวดล้อมที่ท่านดำรงชีวิตอยู่คือคนธรรมดาสามัญ งานของท่านคืองานของคนธรรมดาสามัญ ไหนเลยจะเกรงว่าท่านทำโครงการของศิษย์ต้าฝ่า บนสวรรค์นั้นไม่มีสถานที่วิเวก เทพก็ไม่มีหนังสือพิมพ์ นี่ล้วนเป็นรูปแบบของสังคมคนธรรมดาสามัญ ถ้าท่านไม่สามารถใช้เจิ้งเนี่ยนไปชี้แนะท่าน ท่านไม่อาจจะเป็นเหมือนศิษย์ต้าฝ่า ที่ใช้มาตรฐานของผู้บำเพ็ญประเมินตนเอง ประเมินโลก ประเมินคนอื่น เช่นนั้นท่านก็จะเหมือนกับคนธรรมดาสามัญ

อะไรคือผู้บำเพ็ญละ ในอดีตคนรู้สึกว่พอโกนศีรษะไปอยู่วัดเขาก็จะสามารถเป็นเทพได้ เป็นเรื่องแบบนั้นหรือ ไม่ใช่อย่างแน่นอน เขาเพียงแต่ในด้านรูปลักษณะภายนอก ล้นกับคนธรรมดาสามัญกับคนอื่นมีอย่างหนึ่งที่ไม่เหมือนกันแล้ว คนธรรมดาสามัญก็รู้สึกว่พวกเขาต่างออกไปแล้ว จากนั้นตนเองก็บำเพ็ญใจตนเอง แต่ใจนั้นก็เหมือนกัน อยู่ในสังคม ในมลภาวะ ในอารมณ์ทั้งเจ็ด กามคุณทั้งหก ยังไม่ใช่เพียงสิ่งเหล่านี้ละ สังคมสมัยใหม่นี้ไม่ใช่ อารมณ์ทั้งเจ็ด กามคุณทั้งหก แต่มาถึง เจ็ดสิบ อารมณ์ หกสิบ กามคุณ ใช่หรือไม่ ค้นหาชนิดต่างๆ ก็พูดถึงว่ยึดติดกับคอมพิวเตอร์ มือถือ ไอแพด มีความชื่นชอบมัน เรื่องนี้ไม่มีในประวัติศาสตร์ ใช่หรือไม่ (ที่ประชุมหัวเราะ) สังคมยุคใหม่ใช่ไหม ดังนั้นจึงยังซับซ้อน รูปแบบใดๆของการบำเพ็ญ มันเป็นเพียงรูปแบบภายนอกเท่านั้น การบำเพ็ญของศิษย์ต้าฝ่า สภาพแวดล้อมของพวกท่าน สถานที่ทำกิจกรรมการบำเพ็ญของพวกท่าน ก็ทำกันอยู่ในสังคม ในเมื่อสังคมมนุษย์ล้วนสร้างขึ้นเพื่อการเจ้งฝ่า ทุกท่านคิดดู ปัญหาสังคมนี้จะง่ายอย่างนั้นหรือ เมื่อก่อนข้าพเจ้าก็เคยพูดกับพวกท่าน บำเพ็ญอยู่ในวิชาชีพต่างๆ ไล่ละ ความขัดแย้งที่ท่านประสบ เรื่องใดๆที่ท่านประสบ ล้วนแต่ทดสอบจิตใจท่าน ท่านจะทำอย่างไรจึงสามารถสอดคล้องกับผู้บำเพ็ญ ท่านจะทำอย่างไรจึงควรเป็นศิษย์ต้าฝ่า นั้นมิใช่การบำเพ็ญหรือ คนธรรมดาสามัญสามารถไปทำอย่างนี้ ไปคิดอย่างนี้ได้หรือ เมื่อประสบกับความขัดแย้ง ไม่ว่าฉันจะถูกหรือผิด ก็จะสามารถจะพิจารณาตัวเองว่า เรื่องนี้ฉันมีตรงไหนที่ไม่ถูกต้อง ใช่หรือไม่ว่าฉันมีอะไรที่ไม่ถูกต้องแล้ว ล้วนพิจารณากันอย่างนี้ ความคิดอันดับแรกคือพิจารณาตนเอง พิจารณาปัญหา หากใครไม่เป็นอย่างนี้ ท่านก็ไม่ใช่คนที่บำเพ็ญต้าฝ่าที่แท้จริง นี่คือเคล็ดลับของการบำเพ็ญ นี่เป็นเอกลักษณ์ของการบำเพ็ญของศิษย์ต้าฝ่าเรา พอประสบกับเรื่องอะไร ความคิดแรกคือพิจารณาตนเองก่อน นี่จึงเรียกว่ “ค้นหาจากภายใน” ที่จริงในศาสนาพุทธก็เป็นอย่างนี้ มิใช่พูดถึงการบำเพ็ญจิตหรือ มองสู่ภายในหรือ เขา

ไม่ใช่พูดถึงสิ่งเหล่านี้ด้วยหรือ หรือ แม้ว่าเขาพูดไว้น้อยมาก ไม่ได้ชี้ถึงจุดสำคัญ แต่เขาก็พูดกันอย่างนี้

พูดถึงตรงนี้ เมื่อครูสิ่งที่ข้าพเจ้าพูดไปทั้งหมดที่จริงคือการบอกทุกท่านว่า ความรับผิดชอบของศิษย์ต้าฝ้านั้นหนักมาก อะไรคือ “ศิษย์ต้าฝ่า” ละ ฝ่าสู่ครั้งก่อนกับฝ่าสู่ครั้งนี้ ระยะเวลาใกล้เคียงกันมาก แม้ว่ามีผู้ฝึกบางคนที่มีความบกพร่องบางอย่าง ครั้งก่อนข้าพเจ้าได้พูดไปแล้ว จะทำได้ดีหรือทำได้ไม่ดีล้วนแต่มีขึ้นตอนหนึ่ง ไซ้ใหม่ เราจะไม่ว่าหลังจากฝ่าสู่ครั้งก่อน เดียวนี้ท่านเป็นอย่างไรรึแล้ว ข้าพเจ้าจะพูดว่าศิษย์ต้าฝ่าอย่าได้ถือการบรรยายฝ่าของอาจารย์เป็นการฟังเรื่องแปลกใหม่ ได้ฟังอาจารย์พูดความลับสวรรค์อะไรอีกแล้ว อาจารย์พูดเรื่องอะไรที่น่าสนใจแล้ว แน่ละทุกท่านไม่ได้คิดเช่นนี้ แต่หลังจากอาจารย์พูดจบท่านต้องไปพิจารณา ศิษย์ต้าฝ่าท่านต้องไปคิดใคร่ครวญ

จนถึงเดี๋ยวนี้นะ ยังมีผู้ฝึกบางคน ในการร่วมมือซึ่งกันและกันมีความบกพร่องมาก ไม่ใช่แค่ความบกพร่องธรรมดาๆ กระทั่งเป็นการโค่นล้มกัน ข้าพเจ้าขอบอกท่าน ไม่ว่าจะป็นจิตชนิดไหน หากเพียงเป็นโครงการของศิษย์ต้าฝ่าหรือเรื่องที่ศิษย์ต้าฝ่าสมควรทำ ถ้าท่านคิดจะโค่นล้มกัน ท่านก็กลายเป็นมารแล้ว ไม่ว่าท่านจะรู้สึกว่าเป็นศิษย์ต้าฝ่า ฉันก็ทำเรื่องไว้มากมายแล้ว แต่อิทธิพลเก่าเหล่านั้นจะจับบัญชาของท่านไว้ทุกๆรายการ

พวกท่านทราบไหม ศิษย์ต้าฝ่าหนา เจ็ญเนี่ยนของพวกท่านนั้นสามารถบังเกิดผล การบังเกิดผลของพวกท่านแต่ละคนเมื่อรวมกันเข้านั้นใหญ่มหึมาอย่างไรที่เปรียบ แต่จะบังเกิดผลได้ไม่มากอย่างนั้น เพราะความเชื่อมั่นของท่านไม่เพียงพอ เจ็ญเนี่ยนไม่พอ ศิษย์ต้าฝ้ามายอย่างนี้ ฟาเจ็ญเนี่ยนพร้อมกันทั่วโลก ศิษย์ต้าฝ้านับร้อยล้านคนใน โลกฟาเจ็ญเนี่ยนในเวลาเดียวกัน กล่าวสำหรับสิ่งชั่วร้ายและอิทธิพลเก่า น่ากลัวหรือไม่ละ กล่าวสำหรับเทพก็ล้วนเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่สง่างามมาก เป็นพลังที่ใหญ่เพียงไร ศิษย์ต้าฝ่าคนหนึ่ง หากเจ็ญเนี่ยนของท่านเข้มแข็งมาก พลังสามารถจะฝ่ากฎเขาออกเป็นเสียงเพียงหนึ่งความคิดก็ทำได้แล้ว เมื่ออยู่ในวังวน พวกท่านก็มองไม่เห็นความสามารถของตัวเอง นี่ไม่เป็นไร แต่ระหว่างพวกท่านเองไม่ร่วมมือกัน เจ็ญเนี่ยนไม่พอ ทำให้เวลาฟาเจ็ญเนี่ยน สมองของพวกท่านคิดแต่เรื่องในระหว่างบำเพ็ญ ต่างคนต่างไม่ค้นหาจากภายใน ยึดติดแต่การมองออกไปข้างนอกตัว กระทั่งใจครุกรุ่น คิดถึงใครก็โมโห ท่านว่าที่ท่านฟาเจ็ญเนี่ยนนั้นทำเพื่ออะไร ไม่เกิดผลในด้านบวก แต่กลายเป็นการนำความนึกคิด วิธีคิด จิตยึดติดของท่านที่มีอยู่ทั้งหมดบอกกับเทพทั่วจักรวาลเวลานั้นที่ท่านฟาเจ็ญเนี่ยนก็ประกาศก็ออกมาแล้ว แสดงให้ทั่วทั้งจักรวาลดู ดูตัวท่านคนนี้ ทุกท่านคิดดู ถ้าอิทธิพลเก่ามันไม่ประทุร้ายท่านก็แปลกละ เมื่อมันประทุร้ายท่าน อาจารย์ก็สนใจ เพราะ

มันยึดกุมจุดอ่อนของท่านไว้ได้ มันว่าชีวิตแบบนี้ คือศิษย์ของท่านหรือ ทำตัวแบบนี้ ไม่สมควรจัดการเขาหรือ ท่านไม่จัดการเขา เขายังจะกระทบถึงพวกเรา กระทบคนอื่น ยังไม่รีบจัดการเขาหรือ ข้าพเจ้าจึงคิดว่า ทางที่อยู่ตรงหน้าท่านมีแต่การบำเพ็ญจริงเท่านั้น ไม่มีทางอื่น

ในระยะนี้ข้าพเจ้ามองเห็นว่า ศิษย์ต้าฝ่าในจีนแผ่นดินใหญ่ ยังมีสติแจ่มชัดและเข้าใจได้แล้ว ยิ่งทำยิ่งดี ในระหว่างการประทุษร้ายครั้งนี้ แต่เมื่อสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ ศิษย์ต้าฝ่าในต่างประเทศกลับย่อหย่อนในบางด้าน บางคนทำเรื่องอะไรดูเหมือนขาดความตั้งใจ ยังไม่ต้องพูดถึงการร่วมมือกันแล้ว ไม่ร่วมมือกัน เปรียบเทียบกำลัง เล่นแ่งไม่เห็นชอบซึ่งกันและกัน กระทั่งคำพูดและอากัปกริยาล้วนไม่เกรงใจกันอย่างมาก ไม่เหมือนศิษย์ต้าฝ่าเลยจริงๆ อาจารย์เห็นแล้วปวดใจนะ พวกท่านก้าวเข้ามาท่ามกลางการประทุษร้ายที่ยากลำบากที่สุด ซึ่งเทพต่างอิจฉา แต่พวกท่านกลับไม่รู้ค่า หันกลับไปคิดจะค้นหาขั้นตอนนี้ก็ไม่มีแล้ว เพราะมาถึงช่วงสุดท้ายของสุดท้ายแล้ว เมื่อครู่ข้าพเจ้าพูดแล้วว่า คนมากมายคิดจะเป็นศิษย์ต้าฝ่า ขณะนี้เข้ามาได้ยากมาก ยังมีสาเหตุที่ใหญ่ที่สุดอันหนึ่งก็คือ การทดสอบที่เข้มงวดที่สุด การประทุษร้ายชนิดนั้น ผ่านมาถึงช่วงท้ายแล้ว หากจะเริ่มสร้างแรงกดดัน ความยากลำบากที่ใหญ่อย่างนี้ใหม่ ชนิดที่มีดฟ้าผ่าดินครอบคลุมไปทั่วโลก เพื่อทดสอบว่าท่านกล้าบำเพ็ญหรือไม่ สามารถจะเดินได้เที่ยงตรงหรือไม่ ประวัติศาสตร์ได้ผ่านไปแล้ว ไม่มีอีกแล้ว ใครยังจะมาเป็นศิษย์ต้าฝ่า อิทธิพลเก่าก็จะขัดขวางอย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะพูดอย่างไรก็จะไม่ให้เขาเข้ามา พวกท่านเดินเข้ามาจากสภาพแวดล้อมที่ยากลำบากอย่างนั้น ก็ยอดเยี่ยมเหลือเกินแล้ว ธรรมานุภาพที่ควรมีก็มีแล้ว แต่เนื่องจากการย่อหย่อนต่อตนเองของพวกท่าน ทำให้ตนเองตกลงไป ไม่สมควรจริงๆนะ

สำหรับเรื่องการช่วยเหลือสรรพชีวิต เรื่องการอธิบายความจริง หลายคนไม่ได้ทำอย่างเจาะลึก พูดกับคนเขาสองคำ อยากฟังหรือไม่ ก็แล้วกันไป แล้วไปหาคนใหม่อีก จะทำเรื่องอะไร ต้องมีเริ่มต้นมีลงท้าย ทำมันให้ดี จะช่วยคนก็ช่วยเขาให้ได้ ผู้ที่อยู่ตรงหน้าพวกท่าน ไม่อาจเลือกที่จะช่วยหรือไม่ การช่วยคน ถ้ามีการเลือก ก็ผิดแล้ว เพียงท่านได้พบ ท่านก็สมควรช่วย ไม่ว่าจะมีส่วนภาพอะไร ชนชั้นใด ไม่ว่าจะเขาจะเป็นประธานาธิบดีหรือคนขอทาน ในสายตาของเทพ ทุกชีวิตนั้นเสมอภาคกัน ระดับชนชั้นเป็นสิ่งที่สังคมมนุษย์จัดแบ่งกัน ข้าพเจ้าจึงหวังว่าระหว่างศิษย์ต้าฝ่าด้วยกันจะเป็นเหมือนเมื่อก่อนอย่างนั้น ก้าวหน้าเหมือนเมื่อได้ฝ่าครั้งแรก ในอดีตในศาสนาพุทธมีคำพูดประโยคหนึ่ง ความหมายคือตั้งแต่ต้นจนจบเหมือนเมื่อตอนเริ่มต้น ท่านจะหยวนหมั่นแน่นอน(ปรบมือ)

พวกท่านบำเพ็ญอยู่ในสังคมคนธรรมดาสามัญ มีฝ่าฮ่วย สามารถปรึกษาซึ่งกันและกันได้ พวกท่านทราบพวกที่บำเพ็ญอยู่ในถ้ำเหล่านั้น ถ้าเขาบำเพ็ญไม่สำเร็จก็ตายอยู่ในนั้น เรื่องที่เขาประสบไม่มี

ใครที่จะไปปรึกษา และไม่มีใครจะไปคุยด้วย ล้วนต้องก้าวข้ามมาจากการรับรู้ที่ถูกต้องด้วยตัวเอง ถ้าก้าวออกมาไม่ได้ก็จบกัน ช่วงยากเพียงไรหนา ที่น่ากลัวที่สุดคืออยู่ในความเปล่าเปลี่ยวเป็นเวลานาน คนกลัวอะไรที่สุดหรือ ความเปล่าเปลี่ยว ความเปล่าเปลี่ยวสามารถทำให้คนเป็นบ้า ความเปล่าเปลี่ยวสามารถทำให้คนลืมทุกสิ่งที่ผ่านมาไป กระทั่งความเปล่าเปลี่ยวสามารถทำให้คนลืมภาษาและเป็นความทุกข์ที่น่ากลัวที่สุดอย่างหนึ่ง พวกคุณว่าคนนั้นคนนี้หันหน้าเข้ากำแพงเก้าปี คนโน้นสิบสามปี และบางคนนั่งตรงนั้นนับร้อยปีแล้ว พวกท่านไม่มีความเปล่าเปลี่ยวอย่างนั้น ก็งัยยืนหยัดตั้งแต่ต้นจนจบเหมือนกับศิษย์ต้าฝ่าอย่างนั้น

วันนี้อาจารย์พูดกับทุกท่านหนักสักหน่อย เป็นเพราะอยากให้ทุกท่านสามารถมีสติ เมื่อพวกท่านช่วยเหลือชาวโลก อยากจะให้พวกเขาได้สติ ช่วยเหลือพวกเขา พวกท่านเองก็ต้องได้สตินะ และต้องมีสติรับรู้ ทำงานมากแล้วก็ลืมการบำเพ็ญของตนเอง นี่ใช้ไม่ได้นะ พวกท่านเป็นผู้บำเพ็ญ คำพูดนี้ไม่ใช่พูดถึงท่านเมื่อก่อน ท่านเคยทำอะไร หรือการแสดงออกของท่าน คำพูดนี้คือพูดถึงธาตุแท้ของท่าน ความหมายของชีวิตท่าน ความรับผิดชอบที่ท่านแบกรับ ภารกิจทางประวัติศาสตร์ของท่าน เช่นนี้ท่านจึงจะเป็นศิษย์ต้าฝ่าอย่างแท้จริง

ข้าพเจ้าทราบในโครงการต่างๆ ในการช่วยเหลือคนของทุกคน บางคนทำได้ดีมาก โดยรวมนั้นทุกท่านก็ทำได้ดีมาก บังเกิดผลอย่างมาก ข้าพเจ้ายอมรับว่าในการช่วยอาจารย์เจิ้งฝ่าพวกท่านได้ทำในสิ่งที่ควรทำแล้ว ก็หวังว่าพวกท่านจะสามารถทำได้ดียิ่งขึ้น เส้นทางของพวกเรานั้นแคบมาก หากเดินผิดเพี้ยนไปนิดเดียวจะเกิดปัญหา ข้าพเจ้าไม่อยากจะให้ทุกท่านมีปัญหา และไม่อยากจะให้คนใดคนหนึ่งลี้ไถลลงไปในช่วงที่บำเพ็ญ ยิ่งไม่อยากจะให้ย่อหย่อนลงไปตามการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ที่ดีขึ้น ทุกสิ่งนี่คือการบุกเบิกของพวกท่าน เรื่องในอนาคตยังมีอีกมาก ตลอดไปจนวันนั้นที่ท่านหยวนหมั่น ที่ยากที่สุดพวกท่านก้าวข้ามมาได้แล้ว ส่วนที่เหลือไม่ยากอย่างนั้นแล้ว เพียงแต่ทำมันให้ดีขึ้นอีกสักหน่อย ยิ่งอยู่ในความสิ้นหวัง บางทีความหวังก็อยู่ที่ตรงหน้า ยิ่งรู้ลึกว่าเบื้องหน้า บางทีจะเป็นการสถาปนาธรรมมานุภาพของท่านอยู่ หวังว่าทุกท่านจะสามารถร่วมมือกันได้ดี มีเจิ้งเนียนพอ เมื่อพบกับเรื่องอะไรให้ค้นหาจากข้างใน กระตือรือร้นเหมือนกับเมื่อเพิ่งเข้ามาบำเพ็ญ อย่าเหมือนคนธรรมดาสามัญเพียงไม่กี่นาทีความกระตือรือร้นก็หายไปแล้ว เรื่องก็จบแล้ว

เวลาที่พวกท่านร่วมมือซึ่งกันและกันอยู่ เป็นเพราะใจคนจึงเกิดการเสียดสีซึ่งกันและกัน นั่นเป็นสภาพการณ์ของผู้บำเพ็ญ เป็นขั้นตอนหนึ่ง หาใช่ว่าพวกท่านคนใดไม่ดีแล้วจริงๆ ด้านที่คืนนั้นก็มองไม่เห็นแล้ว ได้กันออกไปแล้ว สิ่งที่พวกท่านมองเห็นจะเป็นด้านนี้ที่บำเพ็ญได้ไม่ดีตลอดไป แต่พวก

ท่านอย่าได้ขาดซึ่งจิตเมตตา อย่ามองคนอย่างตายตัว ข้าพเจ้าขออ้า ด้านที่คั้นพวกท่านจะมองไม่เห็นฝั่งนั้นดีมาแล้ว บรรลุมาตรฐานแล้ว บรรลุมาตรฐานเป็นอย่างไรหรือ คือมาตรฐานของประเทศ ด้านนั้นที่เขาบำเพ็ญได้ไม่ดี ยิ่งถึงขั้นผิวก็ยังแสดงออกมาไม่ดี แต่ว่านะ เขาบำเพ็ญได้ดีมากแล้ว หวังว่าทุกท่านจะเห็นค่าของตนเอง เห็นค่าของผู้อื่น เห็นค่าของสภาพแวดล้อมนี้ของพวกท่าน เห็นค่าของเส้นทางที่พวกท่านเดินอยู่ นี่ก็คือเห็นค่าตัวท่านเอง

อาจารย์จะไม่พูดมากแล้ว หวังว่าฝ่าฮู้ของพวกท่านจะประสบความสำเร็จ ในฝ่าฮู้ หลายคนกำลังพูดถึงขั้นตอนการบำเพ็ญของตน สภาพการบำเพ็ญเออ ได้พบกับเรื่องต่างๆกัน ใช้เจ็ญเนี่ยนของศิษย์ต้าฝ่ามาจัดการอย่างไร เรื่องเหล่านี้หลังจากฟังจบแล้ว อย่าถือว่าเป็นนิทาน นั่นเป็นเส้นทางที่ผู้บำเพ็ญก้าวผ่านมา และเป็นเส้นทางที่ท่านเดินผ่าน ข้าพเจ้าอยากเห็นทุกท่านค้นหาความกระตือรือร้นของพวกท่านกลับคืนมาใหม่ ค้นหาสภาพการณ์ที่ดีที่สุดของการบำเพ็ญของพวกท่านกลับคืนมา ข้าพเจ้าขอพูดเพียงเท่านี้ ขอบใจทุกท่าน (ที่ประชุมลุกขึ้น ประบมือดังสนั่น)